

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2005

Julkaistu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2005

N:o 1184—1189

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1184	Laki asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista	5221
1185	Laki asumistukilain 15 §:n muuttamisesta	5226
1186	Valtioneuvoston asetus yritysten yhteishankkeisiin myönnettävästä kansainvälistymisavustuksesta sekä yleisavustuksesta ulkomaankauppaa ja yritysten kansainvälistymistä edistäville järjestöille ja yhteisöille	5227
1187	Valtioneuvoston asetus maankäyttö- ja rakennusasetuksen muuttamisesta	5232
1188	Ympäristöministeriön asetus Metsähallituksen eräiden julkisten hallintotehtävien suoritteiden maksuista	5233
1189	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus eräiden erityiseläkelaitosten tilinpäätöksestä ja konserni-tilinpäätöksestä annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen muuttamisesta	5235

N:o 1184

Laki

asuntojen korjaus-, energia- ja terveyshaitta-avustuksista

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala ja suhde valtioneuvostolakiin

Valtion varoista voidaan myöntää avustuksia asuntojen korjaamiseen ja kunnossapidon edistämiseen, energiataloutta edistäviin toimiin sekä asuntojen terveyshaittojen vuoksi taloudellisiin vaikeuksiin joutuneille siten kuin tässä laissa säädetään.

Tässä laissa tarkoitettuihin avustuksiin sovelletaan lisäksi, mitä valtioneuvostolaissa (688/2001) säädetään, jollei jäljempänä toisin säädetä.

2 §

Avustusten käyttötarkoitukset

Avustuksilla voidaan tukea:

1) vanhusten ja vammaisten asuntojen korjaamista;

2) kiinteistökohtaisten talousjätevesijärjestelmien parantamista asetetut vaatimukset täyttävän jätevesijärjestelmän toteuttamiseksi vesihuoltolaitosten toiminta-alueiden ulkopuolella;

3) asuntonsa terveyshaittojen vuoksi ilman omaa syytään taloudellisiin vaikeuksiin joutuneiden asunnon korjaamista tai, jos asunto on käynyt asumis- tai korjauskelvottomaksi, asunnon rakentamista tai hankkimista;

4) hissien asentamista olemassa oleviin kerrostaloihin ja korjauksia, joilla poistetaan liikkumisesteitä;

5) asuinrakennuskannan suunnitelmallisen korjaustoiminnan toteutumista kuntoarvion, kuntotutkimuksen tai huoltokirjan laatimisella taikka perusparannuksen suunnittelulla; ja

HE 134/2005
YmVM 14/2005
EV 144/2005

195—2005

895002

6) asuntojen energiatalouden parantamista ja energiankäytöstä aiheutuvien päästöjen vähentämistä mukaan lukien uusiutuvien energiamuotojen käyttöönotto.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin avustusten käyttötarkoituksista.

3 §

Käyttösuunnitelma

Avustuksia voidaan myöntää valtion talousarviossa vahvistetun enimmäismäärän rajoissa. Jos haettujen avustusten määrä ylittää enimmäismäärän tai jos se on muutoin tarpeellista, valtioneuvosto voi tarkemmin päättää avustusten alueellisista käyttöperusteista sekä jakautumisesta eri käyttötarkoituksiin.

4 §

Myöntämisen yleiset edellytykset

Avustusta voidaan myöntää ympärivuotisessa asuinkäytössä olevan rakennuksen kustannuksiin taikka, jos avustusta myönnetään 2 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan asunnon rakentamiseen tai mainitun momentin 4 kohdan mukaan myös ympärivuotiseen asuinkäyttöön otettavan rakennuksen kustannuksiin. Avustettavien toimenpiteiden tulee olla tarkoituksenmukaisia rakennuksen odotettavissa oleva asuinkäyttöaika ja asuinkäyttötarve huomioon ottaen. Lisäksi toimenpiteiden tulee olla energiataloudellisesti perusteltuja. Avustettavien kustannusten tulee olla kohtuulliset.

Avustusta voidaan myöntää vain sellaisiin toimenpiteisiin, joita ei ole aloitettu ennen kuin valtionapuviranomainen on myöntänyt avustuksen tai hyväksynyt toimenpiteen tarkoituksenmukaisuuden. Muussa tapauksessa avustusta voidaan myöntää vain erityisestä syystä.

Samaan toimenpiteeseen ei voida myöntää useampia tässä laissa tarkoitettuja avustuksia, ellei kyseessä ole saman toimenpiteen eri vaiheitten avustaminen erikseen.

5 §

Sosiaalinen ja taloudellinen tarveharkinta myöntämisen edellytyksenä

Edellä 4 §:ssä mainittujen yleisten edellytysten lisäksi myönnettäessä avustuksia 2 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdan mukaan tulee avustuksensaajaruokakunnan olla sosiaalisesti sekä tulojensa ja varallisuutensa vähäisyyden vuoksi kokonaisuutena arvioiden seläisessä asemassa, että avustuksen myöntäminen on tarpeen korjaus- tai muiden avustettavien töiden toteuttamiseksi.

Myönnettäessä avustusta 2 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan ruokakunnan tulee olla joutunut suuriin taloudellisiin vaikeuksiin. Tilannetta arvioidaan ruokakunnan varallisuuden, tulojen ja menojen sekä muiden ruokakunnan olosuhteisiin vaikuttavien seikkojen perusteella.

Ruokakunnan sosiaaliselle asemalle, tuloille ja varallisuudelle sekä taloudellisille vaikeuksille ja muille olosuhteille asetettavista edellytyksistä voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

6 §

Avustuksen enimmäismäärä

Avustusta voidaan myöntää hankekohtaisen harkinnan perusteella hyväksyttävistä kustannuksista:

1) enintään 40 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 70 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

2) enintään 35 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

3) enintään 70 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

4) enintään 50 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen;

5) enintään 50 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 5 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen; ja

6) enintään 10 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 15 prosenttia, jos avustus myönnetään 2 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen käyttötarkoitukseen, uusiutuvan energian käyttöönottoa tukeviin toimiin kuitenkin enintään 15 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 20 prosenttia ja energiakatselmuksiin enintään 40 prosenttia tai erityisestä syystä enintään 50 prosenttia.

Edellä 1 momentin 1 kohdassa erityiseksi syyksi katsotaan sosiaalisesti, terveydellisesti sekä taloudellisesti erityisen vaikea tilanne sekä 6 kohdassa sitoutuminen pitkäjänteiseen energiansäästötoimintaan ja seurantaan. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin siitä, mitä 1 momentin 1 ja 6 kohdassa tarkoitetut erityiset syyt ovat.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää avustusten prosentuaalisten enimmäismäärien muuntamisesta euromääräisiksi.

7 §

Hyväksyttävät kustannukset

Hyväksyttävät kustannukset ovat enintään rakennus- tai muun avustettavan toimenpiteen toteutuneet kustannukset.

Jos avustusta myönnetään 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa asunnon rakentamiseksi tai hankkimiseksi, kustannusten hyväksyttävyyttä harkittaessa otetaan huomioon ruokakunnan koko sekä asuntojen rakennuskustannusten ja hankintahintojen taso paikkakunnalla.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin hyväksyttävistä kustannuksista.

8 §

Avustuksensaaja

Avustus myönnetään rakennuksen tai asunnon omistajalle taikka osakkeenomistajalle, jonka osakkeet tuottavat oikeuden hallita korjattavaa asuntoa. Jos rakennuksen tai asunnon kunnossapitovastuu on lain nojalla tai se on kirjallisesti sopimuksella siirretty pysyvästi tai pitkäaikaisesti jollekulle muulle kuin edellä tarkoitetulle omistajalle, avustus voidaan kuitenkin myöntää kunnossapitovastuussa olevalle.

Edellä 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu asunnon rakentamis- tai hankintakustannuksiin myönnettävä avustus voidaan myöntää asumis- tai korjauskelvottomaksi käyneen asunnon omistajalle.

Kunnille, kuntayhtymille sekä yhteisöille, joissa kunnilla on määräysvalta, voidaan myöntää vain 2 §:n 1 momentin 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja avustuksia.

9 §

Valtionapuviranomaiset

Valtion asuntorahasto on valtionapuviranomaisena 2 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa avustuksissa. Kunta on valtionapuviranomaisena mainitun momentin 1, 2, 5 ja 6 kohdassa tarkoitetuissa avustuksissa. Valtion asuntorahasto on kuitenkin valtionapuviranomaisena myös viimeksi mainituissa avustuksissa, jos avustus myönnetään kunnalle tai kuntayhtymälle taikka jos tuetaan perusparannuksen suunnittelua kohteissa, joihin on tarkoitus asentaa hissi.

Kunta antaa tarvittaessa lausunnon avustushakemuksesta silloin, kun Valtion asuntorahasto toimii valtionapuviranomaisena. Siltä osin kuin lausuntopyyntö koskee terveyshaitan arviointia, lausunnon antaa kunnan terveysuojeluviranomainen.

Valtionapuviranomaisena toimii se kunta, jossa korjattava asuinrakennus tai asunto sijaitsee, jolleivät kunnat keskenään kirjallisella sopimuksella toisin sovi.

10 §

Muu rahoitus

Avustusta myönnetään vain sellaisiin toimenpiteisiin, joiden rahoittamiseksi hakijalla ei ole oikeutta saada muuta julkista tukea. Siltä osin kuin avustuksenhakijalla on oikeus saada tässä laissa tarkoitetuista hyväksyttävistä kustannuksista hyvitystä vakuutus sopimuksen tai muun sopimuksen perusteella, lain nojalla tai muulla vastaavalla perusteella taikka kustannukset tai osa niistä kuuluvat asunto-osakeyhtiölain (809/1991) tai yhtiöjärjestyksen nojalla asunto-osakeyhtiön maksettaviksi, ei tämän lain mukaista avustusta myönnetä.

11 §

Käyttörajoitus

Asuntoa tai asuinrakennusta, jonka korjaamiseen on myönnetty 2 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettu avustus, on käytettävä avustuksensaajan asuntona viiden vuoden ajan avustuksen myöntämisestä. Asunto voidaan kuitenkin rajoitusaikana luovuttaa myös sellaisen henkilön käyttöön, joka luovutuksen tapahtuessa ruokakuntineen täyttää kyseisen korjausavustuksen saannin edellytykset. Jos 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa mainittu avustus on myönnetty rakentamiseen tai hankintaan, edellä tarkoitettu käyttörajoitus koskee rakennettua tai hankittua asuntoa. Viiden vuoden käyttörajoitusaika lasketaan näissä tapauksissa siitä ajankohdasta, josta asunto on voitu ottaa ruokakunnan asuinkäyttöön. Valtionapuviranomaisen on myönnettävä vapaus rajoituksesta sellaisissa tapauksissa, joissa rajoituksen voimassa pitäminen olisi olosuhteet huomioon ottaen kohtuutonta.

12 §

Tietojen saanti viranomaiselta

Valtionapuviranomaisen oikeuteen saada tietoja toiselta viranomaiselta sovelletaan, mitä valtionavustuslain 31 §:ssä säädetään. Tiedot on oikeus saada maksutta.

13 §

Avustuskohteen tarkastaminen

Avustuksen käytön tarkastamiseksi on tarkastavalla virkamiehellä oikeus päästä avustuksella korjattaviin tai korjattuihin tiloihin korjaustöiden suunnittelu- ja toteutusvaiheessa sekä korjaustöiden lopputarkastuksen yhteydessä, jos on perusteltua syytä epäillä tätä lakia rikotun tai rikottavan taikka sen varmistamiseksi, että avustusvaroja käytetään asumisen, henkilöiden terveyden tai terveellisen ympäristön turvaamisen edistämiseksi. Asunnossa suoritettava tarkastus voidaan kuitenkin toimittaa vain, jos se on välttämätöntä tarkastuksen kohteena olevien edellä mainittujen seikkojen selvittämiseksi. Valtionapuviranomainen voi avustuksen myöntämisen

yhteydessä edellyttää tehtäväksi korjausten kohteena olevissa tiloissa välitarkastuksia ja korjaustöiden valmistuttua lopputarkastuksen. Valtionapuviranomaisen on järjestettävä lopputarkastus kohtuullisen ajan kuluessa korjaustöiden valmistumisesta.

14 §

Kuntien ohjaus ja valvonta

Valtion asuntorahasto ohjaa ja valvoo kuntien menettelyä avustusten myöntämisessä ja avustuksiin liittyvissä asioissa. Sillä on oikeus saada valvontaa varten tarpeelliset asiakirjat, tiedot ja selvitykset.

15 §

Avustuksen takaisinperintä kunnalta

Jos kunta on avustusta myöntäessään menettelyt annettujen säännösten vastaisesti eikä virhe tai laiminlyönti ole vähäinen, Valtion asuntorahasto voi jättää avustusmäärän kokonaan tai osittain maksamatta kunnalle ja periä kunnalta kokonaan tai osittain takaisin kunnan myöntämän avustusmäärän.

Jos kyseessä on perusteettomasti myönnetty avustus, kunnan on maksettava takaisinperittävälle määrälle korkoa avustuksen maksupäivästä lukien korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan.

Jos takaisinperittävää määrää ei makseta viimeistään Valtion asuntorahaston asettamana eräpäivänä, sille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan.

Valtion asuntorahasto voi päättää, että tässä pykälässä tarkoitettu korko ja viivästyskorko jätetään osittain tai kokonaan perimättä, jos täysimääräinen koronmaksuvelvollisuus on kohtuuton takaisinperinnän perusteena oleviin olosuhteisiin ja menettelyihin nähden.

16 §

Tarkemmat säännökset eräistä asioista

Tarkemmat säännökset avustusten hakumenettelystä ja avustusten maksamisesta an-

netaan tarvittaessa valtioneuvoston asetuksella.

17 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2006.

Tällä lailla kumotaan asuntojen korjaus- ja energia-avustuksista 3 päivänä joulukuuta

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

2002 annettu laki (1021/2002) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Lain 11—15 §:ää sovelletaan myös kumotun lain nojalla myönnettyihin avustuksiin siltä osin kuin kyseessä on vapautuksen myöntäminen käyttörajoituksesta, tietojen saanti viranomaisilta, avustuskohteen tarkastaminen, kuntien ohjaus ja valvonta tai avustuksen takaisinperintä kunnalta.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Hannes Manninen*

N:o 1185

Laki

asumistukilain 15 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 4 päivänä kesäkuuta 1975 annetun asumistukilain (408/1975) 15 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 582/2000, 542/2001 ja 797/2004, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 ja 5 momentti siirtyvät 5 ja 6 momentiksi, seuraavasti:

15 §

Jos 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu asumistuen määrän tarkistaminen johtuu siitä, että ruokakunnan jäsen työllistyy saatuaan välittömästi ennen työllistymistään yhdenjaksoisesti vähintään vuoden ajan työttömyysturvalain (1290/2002) mukaista peruspäivärahaa tai työmarkkinatukea, tulojen noususta johtuva tarkistus tehdään kolme kuukautta myöhäisemmästä ajankohdasta kuin se muutoin 3 momentin mukaan tehtäisiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2006. Sitä sovelletaan tulojen muutoksen vuoksi tehtäviin tarkistuksiin, jos ruokakunnan jäsen työllistyy 1 päivänä maaliskuuta 2006 tai sitä myöhemmin.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Hannes Manninen*

N:o 1186

Valtioneuvoston asetus

yritysten yhteishankkeisiin myönnettävästä kansainvälistymisavustuksesta sekä yleisavustuksesta ulkomaankauppaa ja yritysten kansainvälistymistä edistävälle järjestöille ja yhteisöille

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä, säädetään 27 päivänä heinäkuuta 2001 annetun valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n nojalla:

1 luku

Soveltamisala ja määritelmät

1 §

Soveltamisala

Tällä asetuksella säädetään tarkemmin valtion talousarvion momentin 32.50.40 perusteella yritysten yhteishankkeisiin myönnettävien valtionavustusten ja momentin 32.50.41 perusteella ulkomaankauppaa ja yritysten kansainvälistymistä edistävälle järjestöille ja yhteisöille myönnettävien yleisavustusten myöntämisestä, maksamisesta ja käytöstä.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *valtionapuviranomaisella* kauppa- ja teollisuusministeriötä;
- 2) *yhteishankkeella* yritysten yhdessä toteuttamaa hanketta, joka voi sisältää yksittäi-

sen tapahtuman tai tapahtumakokonaisuuden ja johon osallistuu vähintään neljä yritystä, jollei hankkeen luonteesta muuta johdu;

3) *vientirenkalla* pitkäkestoista yritysryhmän yhteishanketta, jonka tarkoituksena on viennin aloittaminen tai lisääminen tietylle markkina-alueelle;

4) *kaupallis-teollisella viestinnällä ja markkinoinnilla* sellaisia hankkeita, joissa edistetään suomalaisten yritysten tuotteiden ja palveluiden tunnettuutta yleisesti ja joihin ei välttämättä osallistu yrityksiä.

2 luku

Kansainvälistymisavustus yritysten yhteishankkeisiin

3 §

Avustettavat hankkeet

Valtionavustusta voidaan myöntää suomalaisten teollisten ja palveluyritysten yhteishankkeisiin, jotka parantavat vientiään aloitavien pienten ja keskisuurten yritysten val-

miuksia kansainvälistyä, edistävät uuden vientitoiminnan käynnistämistä tai uuden markkina-alueen avaamista, lisäävät vientiä yritysten vanhoille markkina-alueille, monipuolistavat viennin rakennetta, edistävät yritysten pääsyä markkinoille tai muuten edistävät yritysten kansainvälistymistä sekä kansainvälistä kilpailukykyä.

Valtionavustuksen myöntämisen edellytyksenä on, että yhteishankkeeseen osallistuvien yritysten tuotteiden ja palveluiden kotimaisuus- ja jalostusaste on riittävä tai että hankkeen toteuttamiseen muuten on riittävä suomalainen intressi.

Valtionavustusta voidaan myöntää myös kaupallis-teollisille viestintä- ja markkinointihankkeille, laajoille matkailun ulkomaan markkinoinnin hankkeille ja muille suomalaisen yritysten vientiä ja kansainvälistymistä edistäville hankkeille.

Valtionavustusta voidaan myöntää hankkeelle enintään yhdeksi vuodeksi kerrallaan.

4 §

Avustuksen kohteena olevat yhteisöt

Valtionavustus voidaan myöntää yhteisölle, joka vastaa hankkeen toteuttamisesta ja joka yhteishankkeissa kanavoi avustuksen osallistuville yrityksille. Ulkomailla rekisteröidyille yhteisöille avustusta yhteishankkeisiin voidaan myöntää vain, jos avustus kanavoituu suomalaisten yritysten viennin ja kansainvälistymisen edistämiseen.

5 §

Avustuksen käyttökohteet

Valtionavustuksen käyttökohteina voivat olla:

1) viennin ja kansainvälistymisen edistämiseen liittyvät tapahtumat ulkomailla sekä yritysten ulkomaille suuntautuvat markkinaselvitysmatkat;

2) yritysten kansainvälistymisvalmiuksien parantamiseen liittyvä koulutus

3) yritysten yhteinen ulkomaille suunnattu tiedotus- ja viestintä sekä yhteisesti toteutettu ostaja-, asiantuntija- ja vaikuttajaryhmien vierailu Suomeen;

4) vientirenkaat;

5) ulkopuolisten ja ostajasta riippumattomien tahojen tekemät markkinatutkimukset;

6) kaupallis-teolliset viestintäkampanjat sekä lehtimiesvierailut.

6 §

Hyväksyttävät kustannukset

Hyväksyttäviä kustannuksia voivat olla hankkeen toteuttamisen kannalta välttämättömät kustannukset. Välttämättömiä kustannuksia eivät ole osallistuvien yritysten omat kustannukset, vapaaehtoiset henkilösivukustannukset tai sellaiset vähämerkityksiset kustannukset, joilla ei ole olennaista vaikutusta hankkeen toteuttamiseen.

7 §

Valtionavustuksen määrä

Valtionavustusta voidaan myöntää enintään 50 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista, jollei jäljempänä toisin säädetä. Yhteishankkeissa avustusta voidaan myöntää pienille ja keskisuurille yrityksille enintään 50 prosenttia ja muille yrityksille enintään 40 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista. Vientirenkaissa avustus voi olla pienille ja keskisuurille yrityksille enintään 65 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

Pieni ja keskisuuri yritys määritellään mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetun komission suosituksen 2003/361/EY mukaan.

Avustusta voidaan myöntää enintään 75 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista valtakunnallisiin ja alueellisesti merkittäviin hankkeisiin, joihin ei osallistu yrityksiä tai joiden kustannukset ovat vaikeasti yrityskohteisesti kohdennettavissa tai jos hankkeen hyöty kohdistuu laajalle yritysjoukolle tai hanke on luonteeltaan poikkeava ja riskialtis. Edustus-, vastaanotto- ja tarjoilukustannuksiin valtionavustusta voidaan myöntää enintään 25 prosenttia.

Jos avustuksen saavan yhteisön toimintamenoihin ei myönnetä muuta julkista tukea, avustusta voidaan lisäksi myöntää enintään 10 prosenttia myönnetyn valtionavun määrästä hankkeen yleishallintokustannuksiin.

8 §

Eräät yksittäiset kustannuserät

Hankkeisiin voi sisältyä yksittäisiä kustannuseriä, joissa valtionavustus voi ylittää 7 §:ssä mainitut prosenttiosuudet, jos se on valtionavustuksen myöntämisen tavoitteiden saavuttamiseksi välttämätöntä ja perusteltua.

9 §

Hankkeessa saatavat tulot

Hankkeessa saatavat tulot otetaan huomioon vähennyksinä ennen avustuksen lopullisen määrän vahvistamista. Hankkeen järjestäjän siihen osallistuvilta yrityksiltä perimät kohtuulliset järjestely- tai vastaavat muut palkkiot eivät ole tässä tarkoitettuja hankkeen tuloja.

10 §

Valtionavustuksen hakeminen

Valtionavustusta haetaan valtionapuviranomaiselta ennen hankkeen aloittamista. Hakemuksessa on esitettävä:

- 1) tiedot hakijasta;
- 2) selvitys kyseessä olevan toimialan tai yritysryhmän viennin taikka laajoissa hankkeissa kansainvälisen liiketoiminnan kehitysnäkymistä;
- 3) hankekuvaus;
- 4) yhteishankkeeseen osallistuvat yritykset, jos yritysten nimeäminen hankkeen luonteen vuoksi on hakuvaiheessa mahdollista;
- 5) tapahtumakohtainen kustannusarvio tai pitkäkestoisissa yhteishankkeissa toimintasuunnitelma; sekä
- 6) selvitys hankkeen tavoitteiden toteutumisen seurannasta ja arvioinnista.

Hakemukseen on liitettävä hakijan viimeksi päättyneen tilikauden tilinpäätös, toimintakertomus sekä kaupparekisteriote.

Tarvittaessa hakemuksessa on lisäksi esitettävä selvitys avustuksen kilpailuvaikutuksista.

Valtionavustuksen käyttöajan pidentämistä on haettava päätöksessä mainitun valtionavustuksen käyttöajan kuluessa.

11 §

Pitkäkestoiset hankkeet

Pitkäkestoisissa yhteishankkeissa, joihin sisältyy useita yksittäisiä tapahtumia, valtionapuviranomaiselle on toimitettava tapahtumakohtainen kustannusarvio ja luettelo tapahtumaan osallistuvista yrityksistä ennen kunkin yksittäisen tapahtuman alkamista.

12 §

Valtionavustuksen maksaminen

Valtionavustuksen lopullinen määrä vahvistetaan ja valtionavustus maksetaan valtionavustuksen saajalle toteutuneiden, valtionavustuksen perusteeksi hyväksyttävien kustannusten perusteella sen jälkeen, kun avustuksen käytöstä on esitetty valtionapuviranomaiselle 13 §:n mukainen hyväksyttävä selvitys.

Pitkäkestoisissa tai laajoissa hankkeissa voidaan valtionavustusta maksaa hakemuksesta enakkoon 50 prosenttia myönnetystä valtionavustuksesta hankkeen alkaessa ja 30 prosenttia hankkeen puolella välissä, jos hankkeen toteuttaminen muuten vaarantuisi. Jos ennakon maksamisen perusteena on huomattaviin enakkomaksuihin tai muihin vastaaviin eriin sitoutuminen, ennakon määrä voi hankkeen alkaessa olla suurempi, kuitenkin enintään 80 prosenttia myönnetystä valtionavustuksesta.

13 §

Selvitys valtionavustuksen käytöstä

Valtionavustuksen saajan tulee antaa valtionapuviranomaiselle selvitys valtionavustuksen käytöstä kuuden kuukauden kuluessa avustuspäätöksen mukaisen käyttöajan päätymisestä. Selvityksen tulee sisältää:

- 1) selostus hankkeen toteutumisesta verrattuna suunniteltuun hankkeeseen;
- 2) selvitys hankkeen toteutuneista menoista ja tuloista; pitkäkestoisissa hankkeissa tulot ja menot on yksilöitävä kunkin yksittäisen tapahtuman osalta erikseen;
- 3) tilintarkastajan lausunto, jollei päätöksessä toisin mainita; sekä

4) arvio hankkeen tuloksellisuudesta ja vaikuttavuudesta.

Valtionapuviranomaisella on oikeus vaatia valtionavustuksen saajalta myös muita hankkeen toteutumiseen, seurantaan ja valtionavustuksen käyttöön liittyviä tietoja.

3 luku

Yleisavustus ulkomaankauppaa ja yritysten kansainvälistymistä edistäville järjestöille ja yhteisöille

14 §

Yleisavustuksen myöntäminen

Ulkomaankauppaa ja yritysten kansainvälistymistä edistäville järjestöille ja yhteisöille voidaan myöntää yleisavustusta sellaisten neuvonta-, tieto- ja asiantuntijapalveluiden ylläpitämiseen, joilla edistetään erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten valmiuksia kansainvälistyä. Finpro ry:lle voidaan lisäksi myöntää yleisavustusta vientikeskusverkon ylläpitämisestä aiheutuviin kustannuksiin.

15 §

Yleisavustuksen määrä

Yleisavustusta voidaan myöntää yhteensä enintään 75 prosenttia avustettaviksi hyväksyttävistä kustannuksista siten kuin avustuspäätöksessä määrätään. Avustus voi ylittää 50 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista ulkomaankauppaa edistävien järjestöjen ja yhteisöjen tavanomaista riskialttiimmista toiminnoissa.

16 §

Yleisavustuksen hakeminen

Yleisavustusta haetaan ennen sen toimintavuoden alkua, jonka avustus kattaa. Hakemuksessa on esitettävä:

- 1) hakijan yhteystiedot ja y-tunnus;
- 2) toimintasuunnitelma ja vahvistettu talousarvio sille vuodelle, jolle yleisavustusta haetaan;

3) selvitys tavoitteiden toteutumisen seurannasta ja arvioinnista toimintavuoden aikana; sekä

4) viimeksi päättyneen tilikauden tilinpäätös ja tilintarkastajain kertomus sekä toimintakertomus.

17 §

Yleisavustuksen maksaminen

Yleisavustus voidaan toimintavuoden aikana maksaa saajalle ennakoina erillisen maksuaikataulun mukaisesti, jos avustettavan toiminnan tarkoituksenmukainen toteuttaminen sitä edellyttää.

18 §

Selvitys yleisavustuksen käytöstä

Yleisavustuksen käytöstä tulee antaa valtionapuviranomaiselle selvitys. Jos ulkomaankauppaa ja yritysten kansainvälistymistä edistävän järjestön tai yhteisön saama yleisavustus ylittää 30 prosenttia saajan toiminnan kokonaiskustannuksista, valtionapuviranomainen asettaa tuetulle toiminnalle vuosittain yksilöidyt tulostavoitteet.

19 §

Tulot ja ylijäämä

Yleisavustuksen kattamasta toiminnasta saadut tulot otetaan huomioon avustusta myönnettäessä. Jos yleisavustus kattaa enemmän kuin puolet toiminnan kokonaiskustannuksista, toiminnasta syntyvästä ylijäämästä on palautettava myönnettyä avustusta vastaava osuus. Palautettavasta määrästä voidaan kuitenkin jättää saajan käyttöön toiminnan kehittämiseen tai muuhun erityiseen tarkoitukseen enintään puolet.

4 luku

Voimaantulo

20 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä

tammikuuta 2006 ja on voimassa 31 päivään
joulukuuta 2010.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa

myönnettyihin avustuksiin sovelletaan tämän
asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita
säännöksiä.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Ylitarkastaja Pertti Hämäläinen

N:o 1187

Valtioneuvoston asetus
maankäyttö- ja rakennusasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, muutetaan 10 päivänä syyskuuta 1999 annetun maankäyttö- ja rakennusasetuksen (895/1999) 62 §:n 1 momentin 8 kohta sekä 62 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on asetuksessa 437/2005, seuraavasti:

62 §

Toimenpiteiden luvanvaraisuus

Toimenpidelupa tarvitaan maankäyttö- ja rakennuslaissa ja jäljempänä tässä asetuksessa säädettyin edellytyksin ja rajoituksin sellaisen rakennelman tai laitoksen, jota ei ole pidettävä rakennuksena, pystyttämiseen tai sijoittamiseen taikka rakennuksen ulkoasun tai tilajärjestelyn muuttamiseen seuraavasti:

8) muun kuin maantielain (503/2005) 52 §:ssä säädetyn rakennelman, tekstin tai

kuvan asettaminen ulkosalle mainos- tai muussa kaupallisessa tarkoituksessa taikka ikkunaa peittävän mainoksen pysyvä tai pitkäaikainen asettaminen (*mainostoimenpide*);

Edellä 1 momentin 1—10 kohdassa tarkoitettu lupa ei ole tarpeen, jos toimenpide perustuu oikeusvaikutteiseen kaavaan tai katusuunnitelmaan taikka maantielain tai yleisistä teistä annetun lain (243/1954) mukaiseen hyväksytyyn tiesuunnitelmaan.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2005

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

Rakennusneuvos Heikki Aho

N:o 1188

Ympäristöministeriön asetus**Metsähallituksen eräiden julkisten hallintotehtävien suoritteiden maksuista**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2005

Ympäristöministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 30 päivänä joulukuuta 2004 Metsähallituksesta annetun lain (1378/2004) 15 §:n, 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, ja 21 päivänä toukokuuta 1999 viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 34 §:n, sellaisena kuin se on laissa 495/2005, nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään ympäristöministeriön hallinnonalaan kuuluvista Metsähallituksen julkisista hallintotehtävistä perittävistä maksuista.

2 §

Julkisoikeudelliset suoritteet, joista peritään kiinteä maksu

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitettuja julkisoikeudellisia suoritteita, joista peritään suoritteiden keskimääräiseen omakustannusarvoon perustuva maksu, ovat:

1) Luonnonsuojelulain (1096/1996) tai aikaisemman luonnonsuojelulain (71/1923) nojalla suojelualueiden perustamisesta annettujen asetusten perusteella hakemuksesta annetut seuraavat päätökset:

- a) lupa geologiseen tutkimukseen tai malminetsintään 200 euroa,
- b) lupa teiden, vesikulkuväylien, rakennusten tai rakennelmien rakentamiseen ja kunnossapitoon 150 euroa,
- c) lupa liikkumiseen luonnonsuojelualueella tai sen rajoitusalueella muussa kuin tieteellisessä tai opetustarkoituksessa 80 euroa ja
- d) muu luonnonsuojelulain nojalla hakemuksesta annettu päätös tai lupa 80 euroa.

Maksuttomia ovat kuitenkin tieteelliseen tai opetustarkoitukseen tai haitallisesti lisääntyneen eliölajin vähentämiseksi myönnetty lupa tai tehty päätös.

2) Maastoliikenneluvat

a) henkilökohtainen uralupa 9 euroa/ vuorokausi, 20 euroa/viikko tai 34 euroa/ kelkkailukausi,

b) perhekohtainen uralupa 34 euroa/perhe/ kelkkailukausi,

c) Metsähallituksesta annetun lain (1378/2004) 9 §:n 2 momentissa tarkoitettu maastoliikennettä koskeva aluekohtainen kiintiöpäätös muutoksenhakuja varten 50 euroa ja

d) maastoliikennelupaa koskevaa muutoksenhakuja varten erikseen annettava kirjallinen päätös 10 euroa.

3 §

Muut maksulliset suoritteet

Jollei suoritteiden maksullisuus määräydy viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 34 §:n nojalla, Metsähallitus perii maksut liiketaloudellisilla perusteilla seuraavista julkisiin hallintotehtäviin liittyvistä suoritteista, jotka perustuvat tilaukseen tai muuhun toimeksiantoon:

1) maastoliikenneluvat kelkkailu-urien ulkopuolella, kesäaikaiset maastoliikenneluvat sekä yrittäjä- ja ryhmäluvat.

2) varaustuvan sekä vuokratuvan ja -kodan käyttö,

3) maa- ja vesialueiden sekä rakennusten ja rakennelmien vuokraus ja muu käyttöoikeuden luovutus,

4) asuin- ja liikehuoneistojen vuokraus sekä muu huone-, kokous- ja esitystilojen käyttö,

5) ennallistamis- ja hoitotoimenpiteistä luonnonsuojelusuojelualueilta ja muilta suojelukohteilta kertyvän puun myynti,

6) opastuspalvelut - ja tuotteet,

7) ympäristökasvatuksen ja luonto-opetuksen edistämiseksi tuotetut palvelut ja tuotteet,

8) asiantuntija- ja suunnittelupalvelut,

9) tietojen luovutus ja tietojärjestelmien suorakäyttö,

10) julkaisut, lehdet, tallenteet ja muut vastaavat tuotteet,

11) jäljennökset ja

12) muut vastaavat palvelut ja tuotteet.

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:n 2 momentissa tarkoitettua tietoa esille hakemisesta sekä saman lain 34 §:n 3 momentissa tarkoitettujen kopioiden ja tulosteiden antamisesta perittävistä maksuista päättää Metsähallitus ottaen huomioon,

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2005

Ympäristöministeri *Jan-Erik Enestam*

mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:ssä säädetään.

4 §

Muut säännökset

Peruutetusta tai muutoin hakijasta aiheutuvasta syystä rauenneesta asian käsittelystä peritään tehtyä työmäärää vastaava osuus maksusta.

Myönteisestä ja kielteisestä päätöksestä peritään samansuuruinen maksu.

Muutoksenhaun johdosta uudelleen käsiteltäväksi palautetusta asiasta annettavan päätöksen maksusta vähennetään, mitä samasta asiasta aikaisemmin annetusta päätöksestä on peritty.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2006 ja on voimassa vuoden 2007 loppuun.

Talousjohtaja Oili Hintsala

N:o 1189

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus**eräiden erityiseläkelaitosten tilinpäätöksestä ja konsernitilinpäätöksestä annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti *muutetaan* eräiden erityiseläkelaitosten tilinpäätöksestä ja konsernitilinpäätöksestä 30 päivänä joulukuuta 2002 annetun sosiaali- ja terveysministeriön asetuksen (1341/2002) 1 §:n 1 momentti, 2 §, 3 §, 4 §:n 2 momentti, 5 §:n 2 momentti, 6 § ja 8 §, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tässä asetuksessa annetaan maatalousyrittäjien eläkelaitoksen ja Merimieseläkekassan (*erityiseläkelaitos*) harjoittaman vakuutustoiminnan erityisluonteesta johtuvat säännökset mainittujen eläkelaitosten ja niiden konsernien tuloslaskelman ja taseen kaavasta sekä tuloslaskelman ja taseen liitetiedoista, taseerittelyistä sekä toimintakertomuksessa ilmoitettavista tiedoista.

2 §

Tuloslaskelmaa koskevat poikkeukset

Erityiseläkelaitoksen tuloslaskelmassa noudatetaan sen lakisääteisen eläketurvan toimeenpanoa koskevan toiminnan osalta lakisääteistä eläkevakuutusta koskevaa vakuutusteknistä laskelmaa ja muuta kuin vakuutusteknistä laskelmaa seuraavin poikkeuksin:

- 1) Merimieseläkekassa esittää erikseen valtion osuuden maksetuista korvauksista tuloslaskelmassa pääryhmässä ”Korvauskulut”;
- 2) maatalousyrittäjien eläkelaitos esittää vakuutusmaksutulon ja lakisääteiset rahoitusosuudet eriteltyinä vakuutusmaksutuloon sekä valtion ja kansaneläkelaitoksen osuuteen;
- 3) Merimieseläkekassan vastuuvelan muu-

tosta ei eritellä vakuutusmaksuvastuun ja korvausvastuun muutokseen, ja

4) eläkelaitoksen vastuuvelan muutos esitetään korvauskulujen jälkeen erillisenä eränä.

3 §

Taseen vastattavaa koskevat poikkeukset

Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen vastuuvelkana esitetään maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 10 §:n 4 momentissa tarkoitettu vastuuvelka ja Merimieseläkekassan vastuuvelkana merimieseläkelain (72/1956) 3 §:n 3 momentissa tarkoitettu vastuuvelka.

Merimieseläkekassa ei erittele vastuuvelkaa vakuutusmaksuvastuuseen ja korvausvastuuseen.

4 §

Tilinpäätöksen laatimista koskevat liitetiedot

Liitetietoina tulee esittää:

- 1) selvitys vastuuvelan laskentaperiaatteista;
- 2) selvitys maatalousyrittäjien eläkelain 17 g §:n 6 momentissa tai merimieseläkelain 54 a §:n 6 momentissa tarkoitetuista määräämisistä poikkeusluvista, niiden vaikutuksista toiminnan tulokseen ja taloudelliseen asemaan sekä tieto, että poikkeus perustuu Vakuutusvalvontaviraston antamaan lupaan.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1189

5 §

Tuloslaskelmaa koskevat liitetiedot

 Lisäksi Merimieseläkekassan tulee esittää liitetietona:

- 1) vakuutusmaksutulo eriteltynä työnantajan ja työntekijän osuuteen;
 - 2) vakuutusmaksutulo ja maksetut korvaukset eriteltynä vakuutuslajeittain;
 - 3) liikekulut eriteltyinä vakuutusten hankintamenoihin, vakuutusten hoitokuluihin ja hallintokuluihin.
-

6 §

Taseen vastaavia koskevat liitetiedot

Erityiseläkelaitos saa jättää ilmoittamatta

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2005

Sosiaali- ja terveysministeri *Tuula Haatainen*

taseen vastaavia koskevina liitetietoina ministeriön asetuksen 9 §:n 1 momentin 13 kohdan mukaiset tiedot.

8 §

Taloudellista kehitystä kuvaavat tunnusluvut ja vakavaraisuutta kuvaavat liitetiedot

Maatalousyrittäjien eläkelaitos saa jättää ilmoittamatta tilinpäätöksen liitetietoina ministeriön asetuksen 11 §:n 3—6 momentissa ja 14 §:ssä tarkoitetut tiedot.

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2005.

Maatalousyrittäjien eläkelaitos ja Merimieseläkekassa saa soveltaa tätä asetusta sinä tilikautena, joka on kulumassa asetuksen tullessa voimaan.

Vakuutusylitarkastaja Tom Strandström